

Sinus primæ
vertebræ tube-
ræ secundæ ex-
cipientes.

Tubera secun-
dæ.

Hic peculia-
rem ueriusq[ue]
teris cartilagi-
nem nonnullam
a nobis obser-
uatam depinxi-
mus.

Secundæ uer-
tebræ dens.

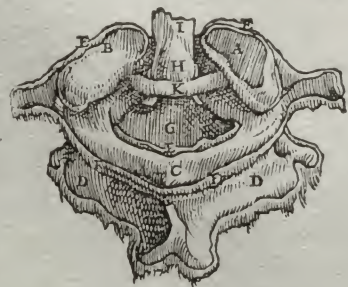
Libro de Ar-
culis.

Dentis cū pri-
mæ uer-tebræ
contextus.

sculorum paria aculei modo uulnerasset, neq[ue] illis & præcipue⁹ tertio musculorum caput mo-
uentium par aptum iter, aut sedem tribuisset. Ea tamen parte, qua aliæ uer-tebræ in spinam
definūt, hæc aspera est, & ueluti acuta linea extuberat, quo facilius quartū caput mouentiu mu-
sculorum par hinc principium duceret. In inferiori primæ ceruicis uer-tebræ regione, sub
duobus, quibus caput excipitur, sinibus, alij totidem insculpuntur leuiter ac in superficie ca-
ui, ob idq[ue] etiam γαλυνόςαις appellati. Horum circumferentia orbicularis est in medio uix ali-
quid, quod dijudicari possit, caui obtinens, sed exteriora sinuū supercilia longè inferius, quàm
interiora descendunt, idq[ue] si hanc uer-tebram in erecto corpore secundæ inniti singas. His si-
nibus cartilagine obcrustatis, duo secundæ ceruicis uer-tebræ excipiuntur tubercula, quæ ad
latus corporis eius uer-tebræ habentur minimū prominentia, uti & sinus primæ uer-tebræ le-
uiter excauantur. Tuberculorum circumferentia etiam sinuum modo orbicularis est, quamuis
interim nonnihil posteriori parte extra circuli circumferentiam deduci uideatur. Ad hæc,
internum latus tuberi, elatius exteriori latere assurgit. Verum ea laterum altitudo depres-
sioq[ue] non adeo insignis est, atque superciliorū primæ ceruicis uer-tebræ sinuum. Deinde tube-
ra in medio seu centro non æquè prominent, ac primæ uer-tebræ sinus inter supercilia caui
sunt: non secus sanè, quàm si tuberi latera procerius quàm ipsorum medium exurgeret. Un-
de etiam sit, in nudis ossibus inuicem adaptatis, sinus non ad amussim tuberbis respondere, &
in illorum sinuum medio spacium non prorsus oppletum apparere. atque id priuatum homi-
nibus accidit: canibus autem & equis alijsq[ue] animantibus plurimū caput circumducētib[us],
unum continuū utriusq[ue] lateris in secunda uer-tebra est tuberculum, & sinus quoque in pri-
mæ ceruicis uer-tebra cōtinuus apparet, tuberculo concinnè respondens. Hanc in hominibus
inæqualitatem, Natura subinde peculiari cartilagine corrigit, quæ præter cartilagine ossibus
crustæ modo obnatæ, sinum & tuber intercedit, ac ligamentis in orbem articulum
cōtinentibus duntaxat adnascitur, & superius inferiusq[ue] admodū uisoso humore,
tanq[ua]m sinegmate, oblinitur. Huiusmodi igitur primæ uer-tebræ sinuū cum secundæ
uer-tebræ tuberibus duplex (utrinq[ue] scilicet unus) est cōtextus, eius quem statim dicā
motus gratia efformatus. Nunc enim tertius secundæ uer-tebræ ad primā contextus adhuc ser-
moni est adiiciendus, qui secundæ ceruicis uer-tebræ⁹ dente cum primæ uer-tebra effici. In medio
enim duorum tuberū secundæ uer-tebræ, ex superiori mediāq[ue] sui corporis regione, processus
quidā insignis & altus, admodumq[ue] durus & solidus enasci, quem quod denti ac potissimū
hominis canino alsimile, ὀδοντοειδὴς & ὀδοντὴ Græci uocant, quo etiā nomine Hippocrates
secundā uer-tebrā nuncupauit, non autē (ut Iulius Pollux, & Cælius, dissectionū imperiti male
recensent) primā. Verum alij hunc processum a turbinis, seu nucis pinci imagine λεωνοειδὴς: alij,
quod cuspis pyramidisue modo extuberet, πυρραμειδὴς & πυρραμὶς appellauerunt. Processus hic
primæ uer-tebræ⁹ cavitatem subit, quam illic haberi scripsimus, ubi primæ uer-tebræ corpus
deberet consistere, & ubi eiusdem sinum insculpi scripsimus, qui cartilagine oblitus, anterio-
rem dentis partem laui & lubrico tubere prominulam excipit. Posterior dentis pars, ere-
gione eius tuberis⁹ posita, magis extuberat, crassiorq[ue] est quàm ubi primum is à secundæ uer-
tebra producit. Hic enim utrinque ad latera⁹ sinus singulos, & tertium in posteriori sede,
exigit. Qui in lateribus conspiciuntur, inter dentis radicem & secundæ uer-tebræ tubera consi-
stunt, unaq[ue] cum primæ ceruicis uer-tebræ sinibus, qui his respondent, foramen utrinque pa-
rant, neruulis transmittendis aptum, quos interdum hæc in musculos collum flectentes proci-
dere uidimus, ac secundi paris neruorum dor-
salis medullæ furculos censemus. Porro sinus
in posteriori dentis sede conspicuus, in hoc ex-
culpitur, ut ligamentum ipsi firmiter obuolu-
atur, quod ab uno primæ uer-tebræ latere in ali-
ud transuersim procedit, & insigniter ualidum
posteriori dentis sedi (uti dicebā) transuersim
obuoluitur, dentem accuratè in cavitatem pri-
mæ uer-tebræ cōtinens, & cauens præterea ne
dens sua sede aberrans, hic dorsalem medullā
comprimat. Cæterum ut ligamentum id aptius
enascetur, prima uer-tebra⁹ ea sede qua id ori-
ginem ducit, siue inseritur, aspera inæqualisq[ue]
est, & foramen quoq[ue] nō altè penetrans exigit,
interesse

Quamuis præsens figura priuatim secundo libro sit propria,
illam tamen huc repositi, quod ijs quæ hic traduntur intelligen-

dis non mediocri-
ter inuener. Signi-
ficetur itaq[ue] or-
bitæ A, B,
C, prima ceruicis
uer-tebra. D
D, secunda. G
secunda corpus.
H dens. I re-
tes ligamentum
a dente occipitis
osti insertum.
K, transuersum ligamentum, dentem in prima uer-tebra
stringens.

quod firmiter ligamentum explantari inferi ue finit. Nullibi enim in ligamentorū enarratione

n. fi. s. 6. n.
o. 10. u. fi. r.

interesse puto, siue ea inferi, siue enasci dixerō, quum ligam-
entum par aptum iter, aut sedem tribuisset. Ea tamen parte, qua aliæ uer-tebræ in spinam
definūt, hæc aspera est, & ueluti acuta linea extuberat, quo facilius quartū caput mouentiu mu-
sculorum par hinc principium duceret. In inferiori primæ ceruicis uer-tebræ regione, sub
duobus, quibus caput excipitur, sinibus, alij totidem insculpuntur leuiter ac in superficie ca-
ui, ob idq[ue] etiam γαλυνόςαις appellati. Horum circumferentia orbicularis est in medio uix ali-
quid, quod dijudicari possit, caui obtinens, sed exteriora sinuū supercilia longè inferius, quàm
interiora descendunt, idq[ue] si hanc uer-tebram in erecto corpore secundæ inniti singas. His si-
nibus cartilagine obcrustatis, duo secundæ ceruicis uer-tebræ excipiuntur tubercula, quæ ad
latus corporis eius uer-tebræ habentur minimū prominentia, uti & sinus primæ uer-tebræ le-
uiter excauantur. Tuberculorum circumferentia etiam sinuum modo orbicularis est, quamuis
interim nonnihil posteriori parte extra circuli circumferentiam deduci uideatur. Ad hæc,
internum latus tuberi, elatius exteriori latere assurgit. Verum ea laterum altitudo depres-
sioq[ue] non adeo insignis est, atque superciliorū primæ ceruicis uer-tebræ sinuum. Deinde tube-
ra in medio seu centro non æquè prominent, ac primæ uer-tebræ sinus inter supercilia caui
sunt: non secus sanè, quàm si tuberi latera procerius quàm ipsorum medium exurgeret. Un-
de etiam sit, in nudis ossibus inuicem adaptatis, sinus non ad amussim tuberbis respondere, &
in illorum sinuum medio spacium non prorsus oppletum apparere. atque id priuatum homi-
nibus accidit: canibus autem & equis alijsq[ue] animantibus plurimū caput circumducētib[us],
unum continuū utriusq[ue] lateris in secunda uer-tebra est tuberculum, & sinus quoque in pri-
mæ ceruicis uer-tebra cōtinuus apparet, tuberculo concinnè respondens. Hanc in hominibus
inæqualitatem, Natura subinde peculiari cartilagine corrigit, quæ præter cartilagine ossibus
crustæ modo obnatæ, sinum & tuber intercedit, ac ligamentis in orbem articulum
cōtinentibus duntaxat adnascitur, & superius inferiusq[ue] admodū uisoso humore,
tanq[ua]m sinegmate, oblinitur. Huiusmodi igitur primæ uer-tebræ sinuū cum secundæ
uer-tebræ tuberibus duplex (utrinq[ue] scilicet unus) est cōtextus, eius quem statim dicā
motus gratia efformatus. Nunc enim tertius secundæ uer-tebræ ad primā contextus adhuc ser-
moni est adiiciendus, qui secundæ ceruicis uer-tebræ⁹ dente cum primæ uer-tebra effici. In medio
enim duorum tuberū secundæ uer-tebræ, ex superiori mediāq[ue] sui corporis regione, processus
quidā insignis & altus, admodumq[ue] durus & solidus enasci, quem quod denti ac potissimū
hominis canino alsimile, ὀδοντοειδὴς & ὀδοντὴ Græci uocant, quo etiā nomine Hippocrates
secundā uer-tebrā nuncupauit, non autē (ut Iulius Pollux, & Cælius, dissectionū imperiti male
recensent) primā. Verum alij hunc processum a turbinis, seu nucis pinci imagine λεωνοειδὴς: alij,
quod cuspis pyramidisue modo extuberet, πυρραμειδὴς & πυρραμὶς appellauerunt. Processus hic
primæ uer-tebræ⁹ cavitatem subit, quam illic haberi scripsimus, ubi primæ uer-tebræ corpus
deberet consistere, & ubi eiusdem sinum insculpi scripsimus, qui cartilagine oblitus, anterio-
rem dentis partem laui & lubrico tubere prominulam excipit. Posterior dentis pars, ere-
gione eius tuberis⁹ posita, magis extuberat, crassiorq[ue] est quàm ubi primum is à secundæ uer-
tebra producit. Hic enim utrinque ad latera⁹ sinus singulos, & tertium in posteriori sede,
exigit. Qui in lateribus conspiciuntur, inter dentis radicem & secundæ uer-tebræ tubera consi-
stunt, unaq[ue] cum primæ ceruicis uer-tebræ sinibus, qui his respondent, foramen utrinque pa-
rant, neruulis transmittendis aptum, quos interdum hæc in musculos collum flectentes proci-
dere uidimus, ac secundi paris neruorum dor-
salis medullæ furculos censemus. Porro sinus
in posteriori dentis sede conspicuus, in hoc ex-
culpitur, ut ligamentum ipsi firmiter obuolu-
atur, quod ab uno primæ uer-tebræ latere in ali-
ud transuersim procedit, & insigniter ualidum
posteriori dentis sedi (uti dicebā) transuersim
obuoluitur, dentem accuratè in cavitatem pri-
mæ uer-tebræ cōtinens, & cauens præterea ne
dens sua sede aberrans, hic dorsalem medullā
comprimat. Cæterum ut ligamentum id aptius
enascetur, prima uer-tebra⁹ ea sede qua id ori-
ginem ducit, siue inseritur, aspera inæqualisq[ue]
est, & foramen quoq[ue] nō altè penetrans exigit,
interesse